

Heid Cat zondag 18 vr en antw 49

Wat nut ons de hemelvaart van Christus?

Ten eerste dat Hij in de hemel voor het Aangezicht van de Vader onze Voorspreker is.

1 dat Jezus Voorspreker is 2 hoe Jezus Voorspreker is (op 4 manieren)

Gemeente,

Het gaat in de Catechismus over Jezus. Over Zijn lijden. Zijn kruisdood, Zijn sterven. Daarin schittert Zijn liefde. En over Zijn verhoging. Daarin schittert Zijn macht. Zoals in Pasen. En groot is de rijkdom die daarin opgesloten ligt. Maar daar houdt het niet op. Er is meer dan Goede Vrijdag en Pasen. Na Pasen komt hemelvaart. Ook daarin schittert Zijn macht. Zijn bevoegdheid om plaats te nemen in de hemel. En de catechismus laat ons zien dat daar ook rijkdom in opgesloten ligt voor allen die geloven. Weer drie grote rijkdommen.

Dat hemelvaart er helemaal bij hoort zien wij al in het Oude Testament. In de offerdienst. Die tot zijn kern kwam op de grote Verzoendag die Leviticus 16 beschrijft. Op grote Verzoendag werden er twee bokken apart genomen. De ene werd geslacht. De andere werd weggezonden in de woestijn om nooit meer terug te komen. Goede Vrijdag. Jezus is als de bok Die geslacht werd en daardoor worden de zonden weggestuurd, de woestijn in, om nooit meer terug te zien. Maar die bok die geslacht werd daar gebeurde ook wat mee. Het bloed werd opgevangen en de hogepriester liep met dat bloed de tempel binnen en wat nooit gebeurde, gebeurde die ene keer per jaar wel: de hogepriester schoof het voorhangsel opzij en ging het heilige der heiligen binnen. Waar de ark stond, teken van Gods woonplaats. Dus de hogepriester ging met het bloed het heilige der heiligen binnen, spregde dat bloed op het verzoendeksel van de ark. Bracht dat bloed voor Gods Aangezicht. Jezus is ook als de hogepriester die met het bloed van de bok het heilige der heiligen inging. Hebreeen 9. Jezus gaat met Zijn Eigen bloed de plaats in waar God woont: hemelvaart. En toont Zichzelf, Zijn offer, aan Zijn Vader. Goede Vrijdag: het offer is gebracht. Hemelvaart: Christus toont het offer aan Zijn Vader.

En dat doet Jezus als de Voorspreker zegt de catechismus. I Johannes 2 zegt het ook: wij hebben een Voorspraak in de hemel.

1 dat Jezus Voorspreker is

Dat is het woord parakletos in het Grieks. Dat woord wordt ook gebruikt voor de Heilige Geest, dan wordt het vertaald met Trooster. Eigenlijk kun je het het beste vertalen met belangenbehartiger. Zaakwaarnemer. Ik denk even aan een ambassadeur. Nederland heeft in heel wat landen ambassadeurs. Wat doen die? Die behartigen de Nederlandse belangen in dat land, in Amerika of Japan. De belangen van een bedrijf dat in dat land afzetgebied zoekt, van een toerist die in dat land gestrand is. Zo'n ambassadeur die weet de kanalen, die heeft de contacten en kent de mensen die daarvoor nodig zijn. Belangenbehartiger.

Jezus is in de hemel onze belangenbehartiger. Hij neemt het daar op voor het belang van onze zaligheid. Dan kun je natuurlijk denken: maar kunnen wij als gelovigen dat dan zelf niet? Zo'n toerist, ja die weet niet waar hij zijn moet en bij wie hij wezen moet in dat land. Maar dat weten wij toch wel? Voor onze zaligheid moeren we bij de HEERE zijn, de drie enige God. Ja, dat weten wij wel, maar....wij doen dat niet, in elk geval niet trouw en zorgvuldig. Het belang van onze zaligheid, dat wij volhouden tot het einde toe en aankomen in de hemel, is bij ons niet in goede handen. Wij doen zo vaak dingen die daar juist heel veel schade aan berokkenen. Die onze zaligheid in de weg staan: vergeten te lezen en stille tijd te houden. Toegeven aan zonden. Er helemaal niet aan denken als wij keuzes moeten maken. We benadelen onze eigen zaligheid. Wij zoeken die niet van nature.

Wat is het veel waard: in de hemel is Hij Die onze zaligheid en de belangen daarvan behartigt. Hij neemt het steeds weer voor mijn zaligheid op bij de Vader. Vader, bewaar, Vader houd tegen, Vader zegen, Vader bescherm, Vader wijs niet af. En daar ligt de rode draad van het geloof in: dat je daarin rust voor je zaligheid, dat een Ander, dat Jezus die behartigt. Want bij mij is dat niet in goede handen.

Zalig als je dat geleerd hebt. Als ik mijn zaligheid moet behartigen, dan komt het nooit goed. Ik was daar ook helemaal niet mee bezig. Ik was daar totaal ongeïnteresseerd in en onverschillig over. Wat boeide mij zaligheid. Lekker leven, leuke dingen doen, een eindje vooruit komen, mezelf ontplooiën, mijn eigen ding doen. Zaligheid? Dat kwam in mijn woordenboek niet voor. Volstrekt buiten beeld en stelde er geen belang in. Totdat Jezus komt in de prediking: de Zaligmaker. Hem gaat het wel ter harte. Hij verzoent de schuld, Hij vernieuwt het hart, en Hij behartigt de zaligheid bij Zijn Vader. Mijn bloed, Mijn Geest, Mijn voorbeding. Laat Mij je zaligheid behartigen.

En de rode draad van het geloof is: het aan Hem toevertrouwen. Het aan Hem overlaten: mijn zaligheid. Om mij zalig te maken. Zo begint het, zo blijft het.

Jezus, onze Voorspraak. Belangenbehartiger.

2 hoe Jezus onze Voorspreker is

a) Doordat Hij in de hemel is

En in de eerste plaats is Hij dat door daar te zijn. Hij is in de hemel als de Zaligmaker Die Zijn offer heeft gebracht. Zijn doorboorde handen en voeten laten dat zien aan Zijn Vader. Het Lam staande als geslacht. En nu is Jezus net als de Oud Testamentische Hogepriester. Die droeg de namen van de stammen van Israel op zich. Allereerst droeg hij die op zijn schouder. En ten tweede op de borstlap die hij aanhad. Zo draagt ook Jezus als de grote Hogepriester de namen van al de Zijnen op Zich en in Zich.

Zo is Jezus in de hemel als Voorspraak. Voor Zijn Vader en Hij toont Zijn Vader Zijn offer en de namen van allen die Hij gekocht heeft. En Jezus bidt: Vader, bewaar ze in Uw Naam. Vader, Ik wil dat zij ook zijn zullen waar Ik ben. Zoals Jezus in het hogepriesterlijk gebed van Johannis 17 bidt, zo bidt Hij nog steeds. Als de Vader naar Zijn Kerk op aarde kijkt, dan ziet Hij hen altijd door offer van de Zoon heen. Ahw door de gekleurde bril heen van Jezus offer. Rood gekleurd door Jezus' bloed. En door die bril kijkt de Vader ziet de Vader Zijn Kerk op aarde.

Nu kun je je afvragen: is dat nodig voor de Vader dan? Wil de Vader eigenlijk Zijn Kerk niet bewaren en thuishalen, maar omdat de Zoon Zijn offer en hun namen steeds voor Hem houdt, doet Hij het toch maar wel? Nee, zo is het niet. Jezus doet dat niet met het oog op Zijn Vader, maar het oog op ons. Om ons zwakke geloof te versterken. Om ons te laten zien: kijk eens: er zijn er Twee Die in de hemel bezig zijn voor je zaligheid. De Vader en de Zoon. En de Zoon pleit bij de Vader voor u. En de Vader ziet steeds de Zoon voor Zich.

Zult u dan niet twijfelen aan uw zaligheid? De Vader ziet u niet rechtstreeks aan, maar altijd in de Zoon. De Zoon is daar om uw zaligheid te behartigen. Weg twijfel, weg kleingeloof, weg wankelmoedigheid. Als de Vader en de Zoon zo bezig zijn voor mijn zaligheid, dan hoef ik niet te twijfelen dat het soms nog is zou kunnen gaan.

Temeer niet omdat er ergens staat: Want er is niemand, noch in den hemel, noch op de aarde, onder de schepselen, die ons liever heeft dan Jezus Christus; wien zouden wij kunnen vinden die ons meer beminde dan Hij, Die Zijn leven voor ons gelaten heeft, ook toen wij Zijn vijanden waren ? En zo wij een zoeken die macht en aanzien heeft, wie is er die daarvan zoveel heeft als Degene Die gezeten is ter rechterhand Zijns Vaders, en Die alle macht heeft in den hemel en op de aarde ? En wie zal eer verhoord worden dan de eigen

welbeminde Zone Gods? Wankel niet: de zaligheid is in goede handen, in de beste handen!

En tot ieder zeg ik: geef je zaligheid toch in Zijn handen! Daar is het veilig en in goede handen.

b) Doordat Hij in de hemel bidt

In de tweede plaats is Jezus onze Voorspraak zoals I Johannes 2 dat zegt: indien wij gezondigd hebben, wij hebben een Voorspraak bij de Vader. Dus wanneer treedt Jezus met name op als Voorspraak, belangenbehartiger van de zaligheid? Als wij gezondigd hebben.

Ja, want dat is even wat. Als je als gelovige zondigt. Je kunt daar natuurlijk vrij makkelijk over doen en gauw mee klaar zijn. En denken: och ja, dat hou je toch zolang je leeft. Dat zal wel altijd zo blijven dat je niet helemaal volmaakt wordt. Dat je nog niet perfect bent, maar er net onder blijft zitten, geen 10 ervan maakt, maar een 9 of een 8 of een 6 misschien.

Maar dan hebben we niet helder wat zondigen is, en wat zondigen door een gelovige is. Zonde komt van de duivel. Zonde komt uit het rijk van de vorst der duisternis. Zonde hoort bij het vijandige leger. Het leger van satan waarin je van nature vocht, als dienstknecht van de duivel. Op weg naar het loon van de dood, de eeuwige dood, het daar zijn waar satan eeuwig is. Waar Jezus je vandaan heeft gehaald. Omdat mijn zaligheid Hem ter harte ging. En Hij zette me over in het koninkrijk van God. Het Koninkrijk van het leven. God trok me aan het koord van Zijn liefde eruit. En wat is zondigen nu? Dat is rukken aan dat koord: laat los, laat me los, ik wil terug, daar is het veel fijner. Zondigen dat is vragen om weer losgelaten te worden. Me los willen rukken.

Indien wij gezondigd hebben.....ons los rukken van dat koord van de Vader, wij hebben een Voorspraak bij de Vader. Jezus richt Zich tot Zijn Vader met Zijn offer. Vader, houd vast. Vader laat niet los. Vader zend uw Geest en breng hem tot inkeer. Geef Uw Geest opdat ze weer tot inkeer komt. Dan behartigt Jezus als geen ander mijn zaligheid.

Want dat doe ik niet. Echt niet. Kijk eens naar David toen hij had gezondigd met Bathseba en Uria. David rukte zich los, probeerde dat en leefde verder. Zo goed en zo kwaad als dat ging. Duwde alle gedachten weg. Totdat God Nathan zond en de Geest Nathans woorden doel deed treffen, Davids hart deed treffen en toen kwam David tot inkeer. Psalm 51. Gena o God gena. Delg uit mijn overtredingen, was mij wel van mijn zonden, ontzondig mij met hysop, neem Uw Geest niet van mij.

En wat zat daartussen? Tussen Davids zonden en zijn inkeer? Die Voorspraak van de Zoon. Die de Vader eraan hield: houd hem vast. Breng hem tot inkeer, zend Nathan, en laat Uw Geest werken.

Zo komt het dat ik steeds weer tot inkeer kom. Dat ik over de zonde van harte bedroefd wordt, wederkeer tot God en vergeving begeer.

Herkent u dat? Herken je dat? Dat je niet in je zonden blijft, dat je niet erover heen kunt leven, dat je je ermee vastloopt en niet meer kan wegduwen, maar je krijgt heimwee naar God, erkenning van je zonde en verlangen naar vergeving? Ieder die gelooft, echt gelooft, herkent dat.

Dat komt door Jezus, de Voorspraak in de hemel. Ik rukte me los, Hij komt tussenbeide. Ik probeer me los te wringen, Hij pleit voor mij bij Zijn Vader. Wondere genade. Wondere zaligheid. Omdat Hij mijn Voorspraak is. Zelfs mijn zonden kunnen me niet de zaligheid afhandig maken. Zelfs met mijn zonden kan ik de zaligheid niet verliezen. Omdat Hij leeft om te bidden.

En tot ieder zeg ik: geef je zaligheid toch in Zijn handen! Daar is het veilig en in goede handen.

c) Doordat Hij zorgt voor onze toegang

In de derde plaats is Jezus onze Voorspraak in de hemel omdat we nog iets hebben gelezen. In Hebreëen 9 lezen we in vers 23 dat Jezus de hemelse dingen gereinigd heeft door Zijn offer. Dat gaat terug op Leviticus 16. Grote Verzoendag. Als de hogepriester met het bloed van die ene bok het heilige der heilige binnenging, dan sprenkelde hij dat bloed op het verzoendeksel. Op de ark die daar stond. Om die te reinigen. Zo doet Jezus dus als Hij als Hogepriester in de hemel komt: Hij reinigt de dingen die daar zijn: de troon van God, met Zijn bloed.

Waarom? De ark, dat verzoendeksel was toch niet zondig? Die troon van God is toch blinkend en glanzend? Jazeker. Maar zo maakt Jezus de troon van God toegankelijk voor ons. Zodat wij daar kunnen komen.

Vergelijk het met een kind dat laarzen aanheeft. En buiten is geweest, modder aan de laarzen heeft en naar binnenkomt, de hal in, de keuken in, de kamer in, naar de stoel waar vader zit om wat te vragen, of om even op schoot te zitten. Nou, daar is vader, is moeder niet zo blij mee.

Zoiets is het. Als wij bidden treden wij de hemel binnen en naderen tot God. Om ons hart uit te storten, om gemeenschap met Hem te hebben. Vader-kind. Op schoot als het ware. Vader doet Zijn liefde ervaren, en het kind mag die liefde ervaren en liefde wedergeven. Maar wij zijn zondaren. Modder dragen we mee. En dat kan niet: de hemel kan niet door zonde bevuild

worden. De modder van de zonde mag niet de hemel verontreinigen. Nou zou elke moeder natuurlijk zeggen: doe je laarzen uit, laat die modderlaarzen buiten staan, voor de deur. Maar ja, dat kan niet: als God zou zeggen: je mag wel tot Mij komen en bidden, maar laat je zonden achterblijven. Zorg dat je geen zonden meebrengt, schudt die af voor je bij Mij bent. Dat kan ik niet. De zonde zit niet alleen me, maar in mij. in mijn wezen, mijn natuur. Als de zonde niet in de hemel mag komen, kan ik er niet komen. Dat lukt me niet. Stel je nou voor dat zij iets hebben waarmee ze ervoor kunnen zorgen dat die modder op vloer, op het vloerkleed direct geabsorbeerd wordt. Die vloeistof maakt modder direct onschadelijk, doet die modder direct verdwijnen en wegsmelten. Dat heeft Jezus gedaan: de troon van God, de hemel gereinigd zodat zondaren toch biddend tot de Vader kunnen gaan. En gemeenschap met Vader ervaren.

Kent u dat? Gemeenschap met de Vader, van hart tot hart. Zijn hart geopend waar liefde uit stroomt. Mijn hart geopend waar zorgen, noden, wederliefde, aanbidding uit opwelt. Van hart tot hart met de Vader. Dankzij Christus, Die de hemel heeft gereinigd. De troon Gods tot een troon van genade heeft gemaakt. Laat ons dan toegaan tot de troon de genade. Die genadetroon wenkt en nodigt: gereinigd door Christus toen Hij daar kwam. Zondaar kom, zondaar nader toe en kom tot God, vindt in Hem een Vader, gemeenschap met de Vader.

Hoe rijk dat is, dat weet alleen degene die het kent. Van hart tot hart bij de Vader mogen zijn. Om Jezus wil. Onze Voorspraak.

En tot ieder zeg ik: geef je zaligheid toch in Zijn handen! Daar is het veilig en in goede handen.

d) Doordat Hij zuivert onze omgang

Dan is er het vierde. Als het over ons bidden gaat. Ons naderen tot God. Romeinen 8:34, Hebreeën 7:25 hebben het daarover: dat Jezus ook voor ons bidt, ja altijd leeft om voor de Zijnen te bidden. Vanouds heb ik hier het voorbeeld bij gehoord van het bosje bloemen. Een kind loopt langs de weg en plukt voor moeder bloemen af. Wit en geel en blauw en veel groen. Een heel boeket. En ze geeft het aan moeder. En moeder ziet het en ziet ook dat er onkruid tussen zit. Uitgebloeide verlebte bloemen. Moeder haalt dat er zorgvuldig tussenuit en dan zet ze de bos op tafel. Prachtig.

Zo doet de Voorspraak met onze gebeden. Die zijn als een boeket, maar: er zit nogal wat tussen wat er niet tussen hoort. Vragen die onverstandig zijn. Paulus bad dat die doorn in het vlees weg zou worden gehaald. Ik bid dat mijn zwakke gestel sterke word. Ik bid dat de zorgen over

zullen gaan. Maar is dat ook goed, wijs? Om nog maar te zwijgen over die leuke baan, dat knappe meisje, dat mooie huis, waar ik om bid. Jezus haalt er nogal wat tussenuit, uit dat boeket. Zonder doorn in het vlees, zou ik hoogmoedig worden. Die leuke baan is slecht voor het geloofsleven, dat mooie huis in Limburg is slecht voor het gezinsleven, die knappe meid is de ondergang van je kerkelijk meeleven en past niet bij je karakter. En andersom: er is zoveel wel belangrijk om te vragen en dat komt er nauwelijks in voor, dat vergeten wij. Wederkomst, Israels bekering bloei van de kerk. Jezus zuivert dat boeket van mijn gebed.

En wat de houding betreft, er is nogal wat verlebt in dat boeket: wat lauw en gedachteloos zeggen we alles maar op. Afdwalend en bijna in slaap vallen. Wat een onzuivere motieven zitten er achter van geldingsdrang en menseneer, wat een gebrek aan vertrouwen, nee geen bloeiend gebed. Jezus zuivert het. Reinigt het. En brengt gereinigd tot de Vader.

Als mijn gebed voor God moest bestaan... Als mijn gebed in zichzelf voor de Heilige moest komen... Ook, zelfs mijn gebed kan geen grond zijn om voor God te kunnen staan. Zelfs mijn gebeden zijn geen gerechtigheden voor Hem. Ze ontvallen me. Op mijn gebeden steunen leer ik ook af. Op Christus, Die mijn gebeden zuivert steunen, dat is het!

Jezus, de Voorspraak zuivert het gebed. Hij wast het gebed in Zijn offer. Hij neemt het verkeerde eruit weg. Hij zuivert en volmaakt het gebrekkige. En zo brengt Hij mijn gebeden tot de Vader. En Hij bidt voor mij. Zelfs als ik niet meer bid: mijn geheugen laat me in de steek, alzheimer of dementie verstrooien mijn gedachten. Ik kan er zo bang voor zijn. Hoe moet dat dat? Jezus bidt door en voort. Daar Hij altijd leeft om voor de Zijnen te bidden. Als ik dan maar mijn zaligheid Hem heb toevertrouwd!

En tot ieder zeg ik: geef je zaligheid toch in Zijn handen! Daar is het veilig en in goede handen.

Zo leer ik hoe mijn verlossing is. Hoe vast, hoe duurzaam, hoe verankerd in Jezus, ten hemel gevaren als mijn Voorspraak. Ik kan mezelf er niet meer buiten zondigen. Alles is in Hem voorzien. Vastheid, zekerheid. De draad van mijn zondekennis loopt er vlak naast. Wat is mijn zonde van ongeloof groot, van wankelmoedigheid, van twijfel. Wat zit de zonde diep: in mijn gebeden, in mijn natuur wat is mijn zonde dieper dan ik ooit had gedacht. En de draad der dankbaarheid. Wat is deze Jezus mijn leven, mijn alles waard: Hij Die alles doet en altijd voor mij bezig is, wat mag hij alles en altijd mijn leven hebben.

Grote Verzoendag. Het gebrachte en geslachte offer. Goede Vrijdag. Het in de heilige der heilige gebrachte offer: hemelvaart. Maar de hogepriester bleef daar niet. Hij kwam weer terug en zegende het volk dat stond te wachten. Jezus blijft er niet, in de hemel, Hij komt weer terug. Hij wordt ten tweede maal gezien als Hij wederkomt door allen die Hem verwachten tot zaligheid.

Wederkomst: Hij komt terug. Hij volmaakt de zaligheid van allen die het Hem toevertrouwd. Of moet Hij zeggen: Ik ken u niet? Ik ga u voorbij. Want u bent Mij voorbijgegaan. Mij voorbijgegaan. Zo'n Zaligmaker, wie gaat Hem voorbij?

Amen